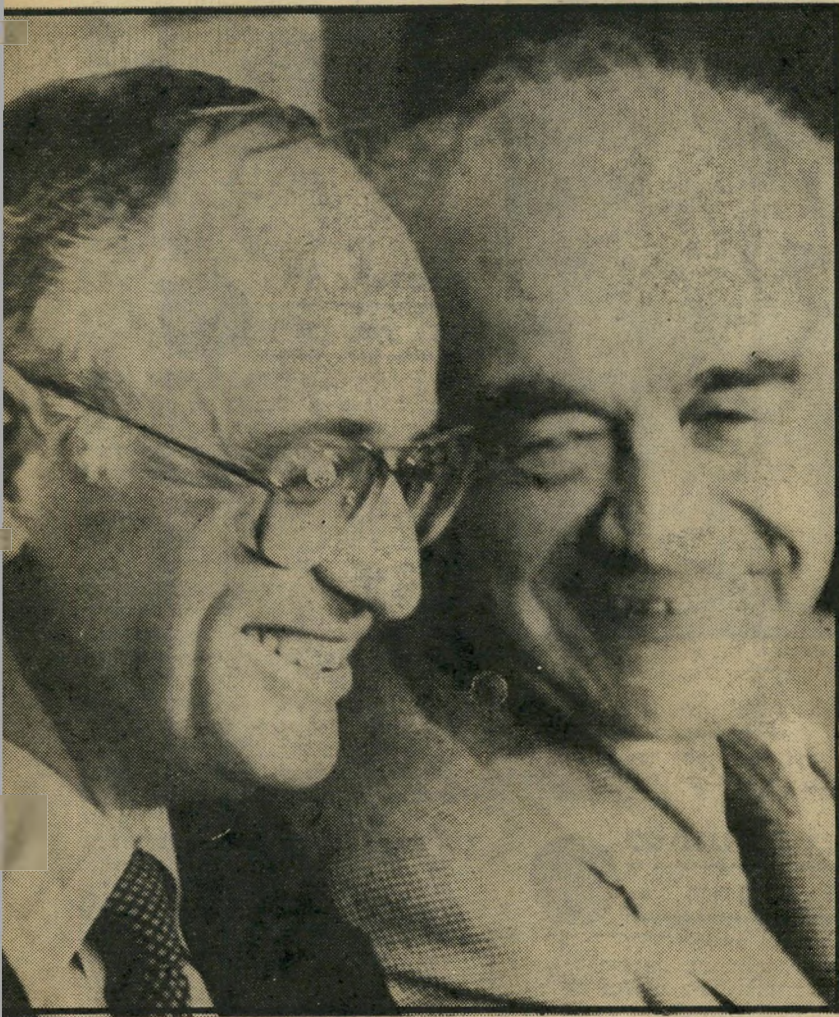

הם נכדו מפני לווינסון - הם העדיפו את האיש שהקים את הבורסה

הבורסה — ואיש אינו מעוניין להזכיר זאת. מדוע הועדף חב"ש? הכלכלנית מוענת: השליטים האמיתיים של המשק הישראלי — בעלי הבנקים וחברות ההשקעה — חששו מלווינסון. הם יודעים שחב"ש ישרת אותם!

בעיקבות מינויו של חב"ש כמועמד המערך לתפקיד שריהאוצר, אפף קשרי שתיקה שני עניינים הקשורים במינוי: תוצאות "הרפורמה" שהונהגה בעיקבות המלצת ועדת בן-שחר, והפיכה האמיתית להעדפתו של חב"ש על פני יעקב לווינסון. במאמר הראשון ("העולם הזה" 2288) הסבירה הכלכלנית אסתר אלכסנדר כי "הרפורמה" הקימה את

הלווייתנים ריצו ברחב"ש

המועמדים חיים בן-שחר ונפתלי בלומנטל הועדפו על-פני יעקב לווינסון. יו"ר מפלגת העבודה, שימטון לא רצה להסתכן בעימות עם הבנקים וחברות ההשקעה הגדולות הנהנות מהמצב הנוכחי, השורר במשק.

האוצר למינהם, בין המועמדים השונים למישרה זו? כשמדובר בעמדת שריהאוצר, אין לכוונות המוצהרות מישקל רב. חשובים המעשים. בתחום המעשים, השליטה הכלכלית במשק שלנו מצוייה בעיקר בידי הבנקים ובעלי חברות-הענק להשקעות. יש משקל רב מאוד לכוונות השליטים הללו, אך הם אינם מצהירים עליהן. עם זאת, אין ספק שהם השליטים האמיתיים בכלכלתנו, יתמכו בי אתו מועמד שהתוצאות הצפויות מהאמצע

המערך קבע לו מועמד למשרת שרי האוצר, הוא הפרופסור חיים בן-שחר. המערך גם הדיח מועמד אחר לאותה משרה, את יעקב לווינסון. לכל אחת משתי הפעולות האלה יש חשיבות רבה. כל אחת מהן מסמלת את מערך הכוחות הנוכחי בי כלכלה ובחברה הישראלית. שתי הפעולות כאחת — גם המינוי וגם ההדחה — הן תוצאה של מערך כוחות זה. בין תפיסתו הכלכלית של בן-שחר לבין זו של לווינסון מפרידה תהום עמוקה, שאין לגשר עליה.

זאת אסתר אלכסנדר

עיס הכלכליים שינקוט יעלו בקנה אחד עם כוונותיהם הבלתי-מוצהרות. דוב גניחובסקי, במאמרו "עקביות מסויימת" (ידיעות אחרונות, 22.4.81), מתאר את האמת הזאת, אליה הגיע מתוך הסתכלות בי עובדות, באלה המילים: "מה עושה פוליטיקאי ישראלי כאשר מתברר לו שדרכו פרושה לפניו אל מישרדי-האוצר? הוא גש" בע בנקיטת חפץ, בכל האלות הכתובות ושאינן כתובות, כי לא יטיל מיסים על הבורסה הקדושה ולא יפגע בה. ככה עשו זאת מימי רבינוביץ ואילך כל שריהאוצר בישראל שהגיעו אליה (למישרה זו), אלה מהם שלא עשו זאת לא הגיעו אף לתחילת המירוץ". ואכן, בן שחר אמר שלא יפגע ברווחי הבורסה, כי החיסכון שם מעודד את הפיתוח, העומד בראש מעייניו. הוא יקבל, כמוכן, את תמיכת הלווייתנים של הבורסה שלהם איכפת פחות מכל מה הסיבה לכך ששרי-האוצר המיועד לא יפגע בבורסה. ממדיניות זאת יצמחו ככל מיקרה רווחים טובים עבורם, העיקר — רווחים משוחררים מכל מס. האם יצא מכך גם פיתוח המשק? זה

כאשר הודח האחד, והשני מונה, קבע ה"מערך" מה תהיה דרכו הכלכלית-חברתית, אם יגיע לשילטון. יש לציין לזכותו של חב"ש, שהוא מצדד בהרבה דברים טובים — כפי שאפשר ל"בין מן הראיונות שנתן ליוסי שביט בי ידיעות אחרונות וליאיר קוטלר במעריב בערב חג הפסח. הוא בעד חידוש הפיי חוה, הוא נגד אבטלה, הוא בעד מאזן תשלומים בריא, בעד ייעול, בעד פריון, בעד טכנולוגיה מפותחת, בעד העלאת רמת החיים, בעד העלאת קרן העבודה. מי אינו מצדד בכל אלה? אפילו שריהאוצר הקוד"מים, שלא כלייך הצליחו להגשים ד"רים טובים אלה, היו בעדם. אין שום סיבה לפקפק שלווינסון גם הוא בעדם. אלא מה? רשימת המטרות הזאת אינה תוכנית כלכלית, כפי שהרבה אנשים טר"בים וישרים עשויים לחשוב. זאת היא הצהרת כוונות בלבד, ובתור שכזו אפשר להמשיכה ולהוסיף עליה עוד דברים טר"בים, וכך להשיג קונסנזוס לאומי. אם כולם מסכימים בתחום הכוונות ה"מוצהרות", איך, בכל זאת, נבדיל בין שרי

הדוגמה העגומה בהנהגת "גברת הברזל" מרגרט תאצ'ר הביאו הקיצוצים בתקציב להרס המשק הבריטי. האבטלה הגוברת אינה לצימצום האינפלציה (קריקטורה של שטרן).